

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. VII. Iesus amabilis ob beneficia, & divitias salutis nobis partas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

90 CHRISTIFORMITAS,
malè mihi est præter te, non solum ex-
tra me, sed & in meipso, & omnis mi-
hi copia, quæ Jesus meus non est ege-
stas est.

C A P U T VII.

*IESVS amabilis ob Beneficia: & divitias
salutis nobis partas.*

§. I.

MAGNA profectò sunt à Deo colla-
ta mortalibus beneficia, sed ni-
hil ad Incarnationem cætera univer-
sa: hæc summa omnium, hoc summum
beneficiorum. Seu naturæ mundum,
seu gratiæ, seu denique gloriæ spectes,
totum condidit Jesus. Ac naturæ qui-
dem, qua Verbum factorem nemo ne-
scit, quæ verò Deus-homo est, ejusdem
conservatorem non temerè dixeris.
Quo enim Atlante, nisi Christo stare
orbis machinam credas post infinita
hominum flagitia, quorum levissi-
mum promeretur mundi velut arcis
rebellium excidium? Aude etiam or-
bis conditorem dicere, saltem hoc
fen-

sensu, quia eum Deus providens tot scelerum si ea permitteret, numquam condidisset, nisi una fuisset præsciis remedii, & gloriæ cumulatissimæ per JESUM redemptorem percipiendæ, si labi hominem contingeret. Verùm utcumque se id habeat, certè melioris utriusque mundi tum gratiæ, tum gloriæ author est. In omnibus divites facti sumus in illo, qui inops factus est, ut inopia ejus ditaremur, ita ut nil desit nobis in ulla gratia. Quis investigare valeat abundantes illas & investigabiles divitias, ut eas vocat Apostolus? (a) Quantæ nobis reconditæ in verbo Christi, in utroque testamento? quot chirographis obligavit nobis Deus fidem suam, & promissa firmavit! quantæ in fide? cujus tenuissima notitia totam Philosophorum sapientiam dignitate supra modum superat & utilitate: *Et erit fides, inquit Isaias, (b) in temporibus tuis divitiæ salutis, sapient-*

(a) Eph. 3. (b) cap. 33.

pietia & scientia, timor Domini ipse est thesaurus ejus. Si timor est thesaurus, quid erit amor Evangelicus? quid spes æternæ hæreditatis, quâ fiunt Christiani tanquam nihil habentes, & omnia possidentes? Quid fiducia in Christo quâ promptuarium providentiæ habemus in promptu, & omnia possidemus in eo, qui nos confortat? quantus in tot Sacramentis Ecclesiæ thesauris maximè in Pœnitentia & Eucharistia? Domine, duo hæc quæstuosissima talenta tradidisti mihi, sed miserum me! qualem rationem de illis exiges, qui ne verbum quidem tuum ad te vacuum redire vis! quantus in doctrina ad illustrationem, quantus in exemplis vitæ Jesu sanctissimæ ad imitationem? quantus ad meritum & sanctificationis nostræ subsidium in omnibus & singulis ejusdem dictis, factis, cogitationisque meritorum cumulus? quantus in fuso pro nobis sanguine? nihil non ad meritum sufficit infinitum, ut

cap.

cap. 4. meditati sumus; & hæc si volumus, tota nostra est tam copiosa redemptio, dicit enim nobis Jesus, tolle me, & redime te; hinc illa nobis tam dives auxiliorum gratiæ ad sanctitatem vena, unde saltem ad sufficientiam perenniter scaturiunt, ut non tentemur supra, quam possumus ferre, præsto semper astante gratiâ saltem ad orandum, (c) & tanquam in manu nostra vitam corporis, sic habeamus in voluntate sanitatem animæ nostræ, alimentis scilicet sufficientibus, si tamen uti velimus, sanat enim omninò Deus quemlibet languidum, sed non sanat invitum.) *Benedictus ergò Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in ipso, in omni benedictione spirituali in cælestibus.* (d) Et benedictus Dominus Jesus, qui tantum patrimonium nobis reliquit, ipse patrimonium nostrum amplissimum & certissimum. Nam verissimè dixit:

Ego

(c) Aug. Ps. 102. (d) Eph. 10.

(e) *Ega veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant*: si tantâ largitate provisum voluit nobis ad vitam momentaneam carnis, quantam in orbis tam vasti, tam varii sinum congestam cernimus, quàm effusè prodigum fuisse ad divinam & æternam vitam spiritus oportet? verè copiosa apud eum redemptio.

(e) *Ioan. 10.*

§. 2.

QUocumque me verto, beneficiis tuis ac divitiis, bone Jesu, circumseptum plenumque me sentio; gratiæ enim tuæ deputo, quòd me diligunt Pater tuus, & Spiritus sanctus; quòd Angelum habeo custodem: (a) *Ipsi enim sunt administratorii spiritus, propter eos, qui hereditatem capiunt salutis.* Ideoque in gratiam salvatoris Tibi vitam & immunitatem à pœnis omnibus peccato debitis, toties debeo, quoties seu graviter, seu leviter pecco nec pereo: & quoties pecco! Et
 (a) *Heb. 1.* quid

quid peccando non demereor! tu vindictam prohibes. Tibi etiam deputo & quaecumque feci bona, & quaecumque non feci mala, imò & quaecumque non patior mala: sicut enim nullum malum facit unus homo, quod non posset facere alter homo, si gratia tua non praestes ne faciat: ita nullum malum patitur unus homo, quod non possit pati alter homo, nisi praestes providentia & protectione tua, ne patiatur. Quot ergo mala non facio, quot mala non patior, tot numero beneficia tua. Denique quaecumque ordinata sunt ad salutem, & cooperantur in bonum, ea tuo beneficio habent hunc ordinem, & quid non habet illum; siquidem etiam peccata electis cooperantur in bonum? etiam reproborum damnatio tuum est erga electos beneficium, unde hi gratias tibi debeant. (b) Valdè ergo mihi amandus es per quem sum, vivo & sapio,

(b) *Bern. serm. 2. Cant.*

pio, & dignus planè est morte, qui tibi Jesu beneficentissimè recusat vivere, & mortuus est, & qui tibi non sapit, desipit, & qui curat esse nisi propter te, pro nihilo est, & nihil est. Væ vobis divitibus, qui thesaurizatos vobis à Christo Thesauros contemnitis, dormietis somnium vestrum, & nihil invenietis in manibus vestris, divitiæ terrenæ si affluunt, nolite cor apponere, fluenta sunt, spinæ sunt, laquei sunt, & pretiosa pericula, veras divitias amate, patrimonio vestro utimini. Quid miseri Tantalii in mediis Ecclesiæ thesauris dicitis: (c) quia divites estis, & pauperes estis, & nudi, & miseri, & miserabiles. Avare quid inhias auro & argento? nimis multum est à te habere aurum, quod quæris; aurum etsi volueris, fortè non habebis Christum cum volueris, quia & antequam velis, venit ad te auxilio gratiæ prævenientis; ingerit tibi divitias amoris sui, & respicis, arripe illas

(c) Aug. Ps. 32.

ma-

manu orationis , promeretur oratio de
thesauris meritorum Christi, & in no-
mine eius, quicquid voluerit. Illa est
aurea thesaurorum Dei clavis; ô quàm
facile est opibus cœlestibus per Chri-
stum ditari, quàm difficile terrenis! &
hæc tamen à multis quærentur auidita-
te magna, & istæ negliguntur adhuc
majori cum nausea, ita multis benefi-
cia Christi fiunt maleficia? beatus Do-
mine JESU, qui non fuerit scandaliza-
tus in te, nec in egestatem suam divi-
tias amoris tui perverterit ! Utinam
semper amem te benefactorem meum,
& sicut nullum est temporis punctum
quo tuo beneficio non utar, sic nul-
lum sit momentum, quo te non ha-
beam ante oculos meos, & gratias
non referam ipso saltem debito be-
nificiorum tuorum usu! Hoc exigunt
infinita beneficiorum multitudo, ma-
gnitudo, & necessitas. Hoc dantis ma-
jestas, & amor. Hoc accipientis indig-
nitas, & ingratitude. Quid retribuam

E

tibi

tibi Domine pro tantis, quæ tantus retribuis tantulo mihi? Rependam dilectioni beneficæ erga nos tuæ, hoc est, fraternæ fraternam erga proximum dilectionem, eamque beneficam; inopia mea ditabo eos non querendo quæ mea sunt, iudicium voluntatemque, & commoda mea illis substernendo: non ero parcus operum bonorum, declinans in obligationes, sed in omni gratia per te dives operabor instanter quicquid poterit manus mea; non fodiam in terram, nec in sudario relinquam sterile talentum pretiosi Sanguinis tui, sed avidus spiritualis lucri in omnem occasionem, imminens velut sedulus mercator negotiabor dum venias. Denique quoniam ut fundus noster es, sic fundus tuus nos sumus, fac ne maledicto proximo tibi tribulos & spinas proferã, (d) tam sæpè venientem super me bibens imbrem Sanguinis tui, sed fructus

(d) Hebr. 6.

Etus quos expectas, suaves & uberes
tibi refundam. Amen.

CAPUT VIII.

IESVS amabilis ob Passionem.

EST quod me plus cæteris incita-
mentis ad amorem Christi mo-
vet, (a) plus urget, plus accendit, su-
per omnia, inquam, reddit amabilem
te mihi Jesu bone, calix quem bibisti,
opus nostræ redemptionis, hoc omni-
no amorem nostrum facile vendicat
totum sibi, hoc inquam est, quod no-
stram devorionem blandius allicit, &
justius exigit, & arctius stringit & af-
ficit vehementius: multum quippe la-
boravit in eo Salvator, (b) ô quan-
tum laboravit sustinens! Exinanivit
semetipsum usque ad carnem, ad
mortem, ad crucem. Ecquis digne
penset quantæ fuerit humilitatis,
mansuetudinis, dignationis Domi-
num majestatis carne indui, multari

E 2

mor-

(a) Bern. serm. 20. Cant. (b) ser. 11,
Cant, & serm. 20.